

[Pia Kjærsgaard]

bruar 1988 udtaler, at forsættelig AIDS-smitte bør straffes – at ordføreren i dag, fru Dagmar Mørk Jensen, så overhovedet ikke udtaler sig om den sag. Det hænger vel som sædvanlig sammen med, at hr. Bernhard Baunsgaard på det tidspunkt gerne ville i pressen på en sag, der var en del debat om. Jeg synes, det er slapt, at man ikke går videre ind i den ganske alvorlige sag, det er, når en 19-årig ung pige bevidst bliver smittet af en mand, der har AIDS. Man kan reelt heller ikke strafforfølge disse personer. Det er sådan, at anonymiteten stadig er der, og bl.a. i dette tilfælde har den unge pige ikke villet angive manden. Har hun villet gøre det til lægerne, har de fortsat tavshedspligt. Politiet har ingen mulighed for at finde ud af, hvem det er.

Der er også andre sygdomme, som man kan smitte andre med, f.eks. meningitis, hvis man skal komme ind i den argumentation om, at man kan strafforfølges, hvis man bevidst smitter andre med en farlig sygdom. Jeg synes ikke, argumentationen holder. Der er i virkeligheden ikke spor at gøre ved den sag, og det tror jeg justitsministeren, som Fremskridtspartiet har stillet spørgsmålet til, er klar over.

Det er beklageligt at konstatere, at der er så ringe interesse for det alvorlige problem, som AIDS er i Danmark, og som det vil være i årene fremover. Jeg synes, det er fantastisk, at ordførerne ikke ønsker at gå mere sagligt ind i debatten og blot henholder sig til en folketingsbeslutning, som hviler på et alt, alt for løst grundlag, og som hurtigst muligt nu burde blive lavet om.

Man må så håbe, at man ved denne debat sikrer sig, at politikere, som stemmer imod vores dagsordensforslag, bagefter går ud og fortæller befolkningen, at de egentlig går ind for vores forslag. Jeg skal her især appellere til Venstres medlemmer, som er begyndt at få en kedelig tendens til at afvise fornuftige forslag i Folketinget eller stemme for ufornuftige forslag, hvorefter de fortæller befolkningen, hvad der er den sunde fornuft. Det vil jeg meget kraftigt anmode om at man i hvert tilfælde ikke gør i denne sag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 64 af Pia Kjærsgaard (FP) (se foran)

forkastedes, idet 9 (FP) stemte for, 111 (S, KF, SF, V, RV, CD, KRF og FK) imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 96:

Forslag til folketingsbeslutning om gratis insulin til sukkersygepatienter.

Af Qvist Jørgensen (S) og Agerschou (SF) m.fl.

(Fremsat 29/1 88).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg vil gøre opmærksom på, at forhandlingerne i salen fortsætter. Vi er nødt til at bede om ro.

Sundhedsministeren (Agnete Laustsen):

Efter sygesikringsloven kan der ydes tilskud til lægemidler med enten 50 pct. eller 75 pct. Når et lægemiddel er tilskudsberettiget, opnår alle patienter, der får lægemidlet ordineret af lægen, dette tilskud. Herved adskiller sygesikringslovens medicintilskudssystem sig fra bi-standslovens og pensionslovens regler om medicintilskud, hvor der i det enkelte tilfælde kræves en vurdering fra de sociale myndigheder af patientens økonomi eller hans eller hendes forhold i øvrigt.

Der er ikke i sygesikringsloven fastsat nærmere regler for, hvilke kriterier der skal lægges til grund for afgørelsen af, om et lægemiddel skal gøres tilskudsberettiget, og om tilskuddet skal udgøre 50 pct. eller 75 pct., men efter praksis ydes der tilskud med 50 pct. til lægemidler med en sikker og værdifuld terapeutisk effekt, medmindre der foreligger risiko for et uønsket overforbrug.

Tilskud med 75 pct. ydes til lægemidler, som ud over at opfylde betingelserne for at opnå tilskud på 50 pct. anvendes til behandling af veldefinerede, ofte livstruende sygdomme. Det er dog en betingelse for ydelse af tilskud, at lægemidlerne ikke umiddelbart kan anvendes på mindre hensigtsmæssige indikationer.